

Sygn. akt II AKa 234/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA - Adam Wrzosek

Sędziowie SA - Hanna Wnękowska (spr)

- Marek Czecharowski

Protokolant - sekr. sąd. Łukasz Jachowicz

przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2016 roku.

sprawy G. M. ur. (...) w W.

s. W. i D. z d. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 5 kwietnia 2016 roku sygn. akt XII K 94/15

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 400 zł opłaty za drugą

instancję oraz pozostałe koszty sądowe za postępowanie odwoławcze;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. W. -Kancelaria Adwokacka w W. 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł w tym 23% VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 5.04.2016r. sygn. XII K 94/15 skazującego oskarżonego G. M. na podstawie art. 280 § 1 k.k. na karę trzech lat pozbawienia wolności apelację wniósł obrońca oskarżonego. Obrońca zarzucając wyrokowi obrazę prawa procesowego wniósł o uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych należycie oceniając ujawniony materiał dowodowy a uzasadnienie wyroku sporządził zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.

Wszystkie dowody , w tym także podniesione w apelacji poddane zostały wnikliwej analizie a ich ocena nie wykracza poza ramy zakreślone w art. 7 k.p.k.

Wobec braku potrzeby powtarzania logicznej argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wystarczy w tym miejscu podnieść ,że

- wbrew zarzutowi opisanemu w pkt. 2 apelacji - zeznania pokrzywdzonego Ł. S. znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach, w tym

- co kwestionuje skarżący – w zeznaniach R. M. i P. B.. Przypomnieć należy ,że świadek R. M. obserwował początkowy fragment przedmiotowego zajścia a jego zeznania na ten temat zgodne są z relacją pokrzywdzonego. Podkreślenia nadto wymaga, że - jak zeznał świadek - pokrzywdzony dzwonił do niego z Komisariatu Policji z zapytaniem czy zapamiętał wygląd mężczyzn , z którymi wsiadał do samochodu. Jeśli by stanąć na gruncie wyjaśnień oskarżonego , takie zachowanie pokrzywdzonego należałoby uznać za sprzeczne z zasadami logiki – gdyby bowiem R. M. zapamiętał wygląd sprawców mógłby zadać kłam rzekomo nieprawdziwemu obciążaniu oskarżonego przez pokrzywdzonego .

Świadek P. B. - jak podnosi skarżący – jest świadkiem ze słuchu , toteż Sąd nadał jej zeznaniom znaczenie jedynie wspomagające relację pokrzywdzonego.

Istotnym potwierdzeniem tej relacji są natomiast zeznania M. H. . Wbrew zarzutowi podniesionemu w pkt. 3 apelacji zeznania te dowodzą w sposób niebudzący wątpliwości, że oskarżony przed dniem 21 lutego 2015 roku użył telefonu , z którego dnia 28 lutego 2015 roku wysłano do pokrzywdzonego sms-y z propozycją odkupienia rzeczy skradzionych podczas przedmiotowego zajścia.

Z protokołu oględzin telefonu komórkowego pokrzywdzonego wynika jednoznacznie , że sms-y dotyczące propozycji odkupienia rzeczy skradzionych w trakcie przedmiotowego czynu zostały wysłane z numeru (...).

W toku przeszukania mieszkania oskarżonego zabezpieczono m.in. tekturowe opakowanie z logo sieci O. , wewnątrz którego znajdowała się plastikowa karta bez karty SIM. Z treści zapisanych na tekturowym opakowaniu oraz na plastikowej karcie wynika , że przypisana była do niej karta SIM o numerze(...).

Świadek M. H. podczas przesłuchania w dniu 7 kwietnia 2015 roku zeznała, że oskarżony kontaktował się z nią z numeru (...) , przy czym Były to intensywne kontakty telefoniczne co najmniej dwa razy dziennie w przedziale dwóch trzech miesięcy. W toku tego przesłuchania świadek zeznała także , że od dwóch tygodni oskarżony ma inny numer telefonu , który wskazała. Jeśli się zważy ,że przesłuchanie miało miejsce dnia 7 kwietnia 2015 roku – to uprawnione jest ustalenie ,że oskarżony korzystał z numeru (...) do około 20 marca 2015 roku , a zatem i w dniu 28 lutego 2015 roku .

W świetle powyższego , w żadnym razie nie można podzielić stanowiska skarżącego (zarzut 4 apelacji) ,że oględziny telefonu N. na k. 88 – 89 podważają ustalenia dotyczące wysyłania przedmiotowych sms-ów, bez względu na przyczyny dla których w pamięci telefonu (nie karty SIM) zachowane zostały jedynie wysłane do pokrzywdzonego sms-y .

Niezasadne są także zarzuty podniesione w pkt. 5 i 6 apelacji. W tym zakresie Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela logiczną i wyczerpującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, której prawidłowość nie została podana w wątpliwość przez skarżącego.

Podniesiony w wywodach apelacji przebieg i okoliczności okazania oskarżonego pokrzywdzonemu zostały przez Sąd Okręgowy rozważone i zasadnie Sąd uznał , że nie mogą one deprecjonować rozpoznania oskarżonego a swe stanowisko w tym przedmiocie wyczerpująco uzasadnił.

Kolejna podnoszona w wywodach apelacji okoliczność dotycząca rzekomego zajmowania się przez pokrzywdzonego sprzedażą sterydów nie znaczenia dla dokonania ustaleń w niniejszej sprawie tym bardziej, że przewód sądowy nie dostarczył żadnych podstaw, które upoważniałyby do przyjęcia, że - jak twierdzi oskarżony - pokrzywdzony działający w zмовie z D. G. świadomie i wbrew prawdzie obciąża go swoimi zeznaniami. Skarżący podstaw takich nie wskazał.

Wobec powyższego, przy uwzględnieniu argumentacji przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, Sąd apelacyjny uznał apelację obrońcy oskarżonego za niezasadną.

Wymierzona oskarżonemu kara nie nosi cech rażącej niewspółmierności. Została orzeczona z uwzględnieniem wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych a okoliczności te znalazły należyty wyraz w jej wysokości.

Orzeczoną karę Sąd Apelacyjny uznał za współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz odpowiednią z punktu widzenia zadań prewencyjnych.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak wyroku.